

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **H. B.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 10.6.2013 č.j. MSK 68232/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobkyně byla uznána vinna ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZoSP) tím, že dne 31.1.2013 v 6:30 hod. v katastru obce Široká Niva, mezi obcemi Karlovice a Široká Niva, na silnici č. II/451 v kilometru 19,144 (GPS 526351, 331-1070004, 194), jako řidička motorového vozidla značky Renault Scenic, rz X, nepřizpůsobila

rychlost jízdy stavu pozemní komunikace a povětrnostním podmínkám a na namrzlé vozovce dostala po projetí pravotočivé zatáčky smyk, následkem kterého vyjela s vozidlem do protisměru za levý okraj komunikace, kde levou stranou vozidla narazila do stromu a následně přední částí vozidla do betonové propusti a způsobila tak dopravní nehodu se škodou na majetku vlastníkovu vozidla a betonové propusti. Tímto svým zaviněným jednáním porušila ust. § 4 písm. a) a ust. § 18 odst. 1 ZoSP a dopustila se tak přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) ZoSP. Za spáchání uvedeného přestupku jí byla podle ust. § 125c odst. 4 písm. f) ZoSP uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč s lhůtou splatnosti do 30ti dnů od právní moci rozhodnutí a dále jí byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč s lhůtou splatnosti do třiceti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Bruntál, správní odbor, oddělení dopravněsprávních agend rozhodl dne 11.4.2013 č.j. MUBR/10945-13/kra-SO-dn_1708/2013/kra tak, že žalobkyni uznal vinou ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což jí byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že v průběhu řízení se k věci vyjádřil zmocněnec obviněné a dále vycházel z výsledku svědků Ing. V. J., vedoucího střediska Bruntál, správy silnic Moravskoslezského kraje, dále prap. Bc. P. V., dále protokolu o nehodě ze dne 31.1.2013, včetně plánu dopravní nehody a fotodokumentace dopravní nehody.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že za použití ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11.4.2013 č.j. MUBR/10945-13/kra-SO-dn_1708/2013/kra změnil tak, že ve výroku o vině vypustil text ustanovení § 4 písmena a) a ve výroku o sankci uloženou pokutu ve výši 2.000,- Kč snížil na částku 1.500,- Kč a ve zbytku podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení a v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu vyhodnotil všechny předložené podklady a dospěl k závěru, že podané odvolání není důvodné. Odvolací orgán se ztotožnil se závěry městského úřadu, že protokol o nehodě, fotodokumentace a výpověď policisty P. V. přesvědčivě vypovídá o tom, že náledí či námraza se nenacházela pouze v izolovaném místě. Především z fotodokumentace (snímky IMG_01, IMG_02 a IMG_03) je dobře patrné, že vozovka je z obou směrů k místu nehody souvisle a rovnoměrně pokryta namrzlou vrstvou, což výmluvně podporuje výpověď jmenovaného svědka, podle kterého bylo obtížné po ní chodit. Svědek, který sám řídil služební vozidlo, přitom registroval námrazu již při příjezdu od Nových Heřmínov a také při odjezdu do Karlovic. V daném případě pak není nezbytné určení přesného místa, v němž vozidlo zn. Renault opustilo vozovku, kdy z poškození vozidla, jeho levých bočních dveří a pravého předního rohu, stop zanechaných na kmenu stromku a silničním propustku (snímky IMG_05, IMG_06) lze na podkladě nákresu v protokolu o dopravní nehodě dojít k postačujícímu závěru, že vozidlo sjelo z vozovky mezi místem, kde se po levé straně silnice ve směru jízdy obviněné nachází konec silničního příkopu a začátek ocelových svodidel, levým bokem poté narazilo do stromku za svodidly a přední částí do silničního propustku, čímž se stočilo směrem vpravo a předním pravým rohem narazilo do stojiny svodidla. Způsob, jakým došlo k dopravní nehodě, je tedy z provedených důkazů dostatečně rozpoznatelný. Odvolací orgán je nucen odmítnout vyjádření zástupce, že obviněná vyjela za ranního svítání, kdy svítalo slunce, čímž vznikalo náledí, neboť je obecně známou skutečností, že v geografických podmínkách České republiky slunce

v zimním období v měsíci lednu v tomto čase zdaleka nevychází. Podle obviněné došlo k nehodě okolo 6:30 hodin, což znamená, že nutně musela zahájit jízdu ještě o něco dříve, tím spíše tedy slunce nemohlo na vozovku významně svítit, v důsledku čehož mělo vzniknout lokální náledí. Je-li odkazováno na fotodokumentaci, pak již městský úřad správně poznamenal, že místo nehody bylo policisty ohledáno později, čas zaznamenaný při pořízení prvního digitálního snímku v tzv. EXIF datové informaci uvádí dokonce až 9:11 hodin. Klimatické podmínky a stav povrchu vozovky v době nehody tak nebyly způsobeny výhradně svitem slunce. Krajský úřad po posouzení věci konstatuje, že neshledal podané odvolání důvodné. Městský úřad při projednání věci postupoval konformně se zákonem, dílčí výhradu má odvolací správní orgán k užití ustanovení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, které vyjadřuje všeobecné povinnosti každého účastníka silničního provozu, z tohoto důvodu je při právní kvalifikaci skutku dávana přednost porušení jednotlivých speciálních povinností stanovených zákonem. Odvolací orgán proto rozhodl tak, že za použití ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu napadené rozhodnutí změnil a obvinění z porušení výše citovaného ustanovení z výroku rozhodnutí městského úřadu pro nadbytečnost vypustil. Nejen v souvislosti s touto změnou se odvolací orgán zabýval i výší uložené sankce, kdy za projednávaný přestupek se podle § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu ukládá sankce pokuty od 1.500,- Kč do 2.500,- Kč, od uložení sankce není možné v řízení upustit (§ 125c odst. 8 zákona o silničním provozu). Krajský úřad dospěl k závěru, že především dosavadní bezúhonnost obviněné, nejmírnější forma zavinění i okolnosti, za kterých k přestupku došlo, umožňují snížení sankce na spodní hranici vymezenou zákonem. Provedená změna rozhodnutí vyhovuje podmínce ustanovení § 90 odst. 3 správního řádu, neboť snížení sankcí působí plně ve prospěch obviněné, která je jediným účastníkem řízení, současně změnou není dotčen veřejný zájem, neboť uložení pokuty i v nižší výši naplňuje preventivní a represivní smysl sankce.

Obsah žaloby

[4] Žalobkyně žalobou podanou u zdejšího soudu se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a uložení žalovanému povinnost zaplatit jí náklady řízení.

Uvedla, že

- a. byl porušen správní řád, jestliže nebylo rozhodnutí doručeno obviněné, přestože to ukládá ust. § 19 odst. 4 správního řádu, když navíc obviněné byla uložena povinnost něco konat,
- b. správní orgán jednal v nepřítomnosti obviněné,
- c. vozovka měla být údajně namrzlá v celém úseku od Nových Heřmínov až do Karlovic v délce 13 km, je otázkou zda byla opravována a zda byla kolaudována a zda měla být osazena dopravními značkami,
- d. nedošlo k naplnění skutkové podstaty přestupku,
- e. hodnocení důkazů bylo zaujaté, nezákonné a jednostranné. Policie místo nehody šetřila až za hodinu poté, co k nehodě došlo.

Navrhla rozhodnutí jako nezákonné zrušit a žalovanému uložit povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření ze dne 30.7.2013 k žalobě sdělil, že

souhlasí s tím, aby o věci samé bylo rozhodnuto bez jednání, a činí následující vyjádření k žalobě. Žaloba je na samé hranici srozumitelnosti, jak z hlediska gramatického, tak obsahového, nicméně podle žalovaného lze dovodit tři žalobní body: I. Žalobkyně namítá, že žalovaný se nevypořádal s odvolací námitkou, že byly porušeny snad všechny zásady řízení, ale pouze ji odbyl, že nic porušeno nebylo. Žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 2 poslední odstavec, přičemž opakuje, že na takto obecnou námitku – žalobkyně neuvedla, které zásady správního řízení byly porušeny a jakým postupem správního orgánu byly porušeny – nelze žádným konkrétním způsobem reagovat, přičemž žalovaný sám takové porušení neshledal. K jediné konkrétnější námitce týkající se dokazování se žalovaný konkrétně vyjádřil. II. Žalobkyně namítá, že jí nebylo doručeno napadené rozhodnutí. Žalovaný k tomu uvádí, že podle § 34 odst. 2 správního řádu se s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují písemnosti pouze zástupci. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ani odvolacího správního orgánu nebyly žalobkyni ukládány žádné povinnosti v řízení, které by musela osobně vykonat, proto byla obě rozhodnutí doručována v souladu s cit. ustanovením pouze zástupci žalobkyně. III. Zbývající text žaloby lze pak stručně shrnout jako námitku v tom směru, že viníkem dopravní nehody je subjekt zodpovědný za údržbu pozemní komunikace, nikoli žalobkyně. Odpověď na tuto námitku tvoří podstatnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které žalovaný zcela odkazuje.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 25.2.2013 bylo žalobkyni doručeno oznámení o zahájení přestupkového řízení a současně doručeno předvolání na 7.3.2013. Dne 18.2.2013 byla do spisu založena plná moc pro zmocněnce A. P. Z tiskového servisu č. 13/2013 Policie ČR k události šetřené v rámci UO Bruntál, že náledí si vyžádalo hned několik nehod. Dopravní policisté šetřili dne 31.1.2013 na jednom z úseku silnice II. třídy mezi obcí Karlovice a Široká Niva hned několik nehod, které se staly nezávisle na sobě s malým časovým odstupem. K prvnímu případu došlo kolem 6:30 hodin, kdy osobní vozidlo Renault jedoucí ve směru od obce Karlovice dostalo na namrzlé, souvisle ledem pokryté a nedostatečně ošetřené komunikaci, po projetí pravotočivé zatáčky, smyk. Vozidlo přešlo do protisměru a nakonec narazilo do stromu a následně do betonové kanálové propusti za okrajem komunikace. Řidička neutrpěla žádné zranění a dechová zkouška na přítomnost alkoholu byla provedena s negativním výsledkem. Přibližně během 10ti minut došlo na stejném úseku komunikace k další dopravní nehodě a další nehoda na tomto úseku byla šetřena krátce před půl osmou. Z protokolu o ústním jednání ze dne 7.3.2013 zjištěno, že obviněná se nedostavila, dostavil se zmocněnec, který uvedl, že se jedná o nově zrekonstruovanou část silnice a údržba silnic MSK měla na tuto skutečnost reagovat ve svém plánu silniční údržby tím, že zde měly být instalovány dopravní značky upozorňující na možný vznik kolizní situace. Odkázal na zprávu Policie ČR z tiskového servisu č. 13/2013, dle které byla komunikace v daném místě pokryta souvislou vrstvou ledu s nedostatečným ošetřením. Toto je v přímém protikladu s vyjádřením pracovníka Policie ČR, DI Bruntál, který do protokolu o nehodě uvedl, že se jednalo o zledovatělý úsek od Karlovic po Nové Heřmínovy. Oni však tvrdí, že se jednalo o krátký, nepředvídatelný úsek, na který neupozorňovala žádná dopravní značka. Toto tvrzení dokládají tím, že v inkriminovaném místě vzniklo na sobě nezávislých několik dopravních nehod. Další ústní jednání se konalo dne 10.4.2013 za přítomnosti

zmocněnce obviněné bez její přítomnosti a byli slyšeni svědci Ing. V. J., zaměstnanec Správy silnic MSK, středisko Bruntál, který uvedl, že pokud se týká informace o sjízdnosti dané silnice dne 31.1.2013, v době okolo 6:30 hodin se ranní teploty pohybovaly od 0° C do plus 2° C, a proto byly vyslány vozidla zimní údržby ke kontrole a případně odstranění závad ve sjízdnosti. Na cestmistrovství Krnov a Jindřichov se teploty pohybovaly od plus 3 do plus 4° Celsia, a proto dispečer nevyslal vozidlo na kontrolní jízdu na silnici II/451. První informaci o náledí na předmětném úseku dostali v 6:50 hodin ráno od Policie ČR, a proto v 7:15 hod. vyjelo na tento úsek první vozidlo údržby. Ze zákona mají povinnost reagovat na nahlášené závady sjízdnosti do 30ti minut. K otázce uvedl, že předmětná silnice byla opravována v listopadu 2012 a poté byla v závěru roku 2012 řádně kolaudována. Z výsledku svědka prap. Bc. P. V., že k místu nehody jel s kolegou z Bruntálu přes Nové Heřmínovy, služební vozidlo řídil on a během jízdy bylo zřejmé, že vozovka je namrzlá. Byla namrzlá tak, že bylo obtížné po vozovce chodit. Stejně se vyjádřili i hasiči, kteří na místo přijeli a kteří při odklizení následků nehody při chůzi po vozovce upadli. Po zadokumentování dopravní nehody odjel s kolegou směrem na Karlovice, asi tak 1 km, a přitom bylo zřejmé, že vozovka je namrzlá i směrem na tuto obec. Stejnou informaci o namrzlé vozovce již z Karlovic dostali i od kolegů z Vrbna pod Pradědem, kteří se dostavili na místo dopravní nehody. Uvedená silnice byla sjízdná s maximální opatrností. V místě dopravní nehody byl toho dne zřejmě obvyklý provoz, jelikož k dopravní nehodě se z obou stran sjížděla další vozidla, která zůstala stát u policejní uzávěry. Kromě tří již zmíněných nehod, k další nedošlo. Pokud se týká ošetření vozovky, inertní posyp tam nebyl, zda byla vozovka ošetřena chemicky, to neví, nebylo to zřejmé. Poté, co okolo 9:00 hodin vyšlo slunce, led na vozovce se začal rozpouštět. K otázce, zda místo bylo osazeno dopravními značkami jako je Pozor smyk, doporučená rychlost apod. uvedl, že nebylo, že neví o tom, že by před inkriminovanou zatáčkou byla nějaká dopravní značka. Pokud by tam byla, byla by zachycena v policejní dokumentaci. Součástí spisu je dále materiál pořízený Policií ČR, jež obsahuje fotodokumentaci nehody, mapku nehody, protokol o nehodě na silničním provozu ze dne 31.1.2013, ve kterém mimo jiné k dopravní situaci uvedeno, že se jedná o rovný úsek po projetí pravotočivé zatáčky cca 500 m před obcí Široká Niva ve směru jízdy na obec Karlovice, povrch komunikace je ze živice, kdy je v místě ohledání pokryt souvislou vrstvou čírého ledu. Silnice II. třídy č. 451 je pokryta souvislou vrstvou čírého ledu od obce Karlovice po obec Nové Heřmínovy. V místě nehody se tudíž nejedná o ojedinělý namrzlý úsek. Sjízdnost je možná s maximální opatrností. Dále je založen úřední záznam ze dne 31.1.2013, kdy řidička H. B. uvedla, že jela jako řidička vozidla Renault ve směru od obce Karlovice na obec Široká Niva a před obcí Široká Niva po průjezdu pravotočivou zatáčkou vozidlo cuklo, následně dostala smyk, vjela do levého jízdního pruhu, následně za levý okraj komunikace, kde se levou stranou vozidla střetla se stromem a následně přední a spodní částí vozidla narazila do betonové propusti. Nesouhlasí se zaviněním dopravní nehody, neboť komunikace nebyla ošetřena a tudíž vina dopravní nehody je na někom jiném. Uvedla, že nedovede stanovit rychlost, ale jela pomalu.

[7] Dne 11.4.2013 bylo Městským úřadem Bruntál vydáno rozhodnutí sp. zn. MUBR/10945-13/kra-SO-dn_1708/2013/kra s doručením zástupci obviněné dne 23.4.2013.

[8] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u správního orgánu I. stupně dne 30.4.2013 odvolání.

Právní úprava

[9] Podle ust. § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.

[10] V ustanovení § 4 ZoSP jsou dány povinnosti účastníka provozu na pozemních komunikacích. Podle písm. a) při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu.

[11] Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) ZoSP fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.

[12] Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupku, *koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.*

[13] Podle § 3 cit. zákona o *přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění, definice nedbalosti a úmyslu jsou obsaženy v § 4 cit. zákona.*

Právní posouzení věci samé

[14] K námitce jednání bez přítomnosti obviněné a nedoručení rozhodnutí obviněné. Z obsahu správního spisu je jednoznačné, že žalobkyně si zvolila pro řízení zástupce, obecného zmocněnce A. P. Ve správním řízení se účastník řízení může dát zastoupit na základě plné moci tzv. obecným zmocněncem dle ust. § 33 správního řádu. V takovém případě pak platí, že písemnosti se doručují pouze zástupci s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat (§ 34 odst. 2 správního řádu). V řízení o přestupcích se uplatní mj. zásada zajištění práva na obhajobu, která má odraz v ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu. Smyslem zastoupení by pak mělo být, že zmocněnec bude namísto zastoupeného činit v průběhu řízení určité úkony, čímž zastoupenému usnadní a zefektivní postup v řízení. Jestliže si žalobkyně ve správním řízení zvolila na základě plné moci svého zmocněnce, pak správní orgán byl povinen jemu, nikoliv jí, doručit své rozhodnutí, neboť při doručování rozhodnutí se nejedná o úkon, kdy měla ona jako zastoupená něco osobně vykonat. Pokud dále žalobkyně namítá, že bylo jednáno bez její přítomnosti, pak ani v tomto postupu správního orgánu soud neshledal pochybení.

Žalobkyně byla k oběma ústním jednáním volána, to, že se nedostavila a správnímu orgánu nepředestřela vážný důvod své neúčasti s žádostí o přeložení termínu jednání, jde k její tíži. S odvoláním na ustanovení citované v odst. [12] tohoto rozsudku je právem žalobkyně se jednání zúčastnit nikoliv její povinností, navíc za situace, kdy jednání se zúčastnil její zmocněnec.

[15] K námitce ohledně nesprávného hodnocení důkazů a stavu vozovky. Žalobkyně se bránila tím, že vozovka nebyla označena dopravní značkou a nemohla předvídat, že v daném úseku je náledí, když vozovka nebyla řádně ošetřena. Pokud se jedná o námitku ohledně legitimního očekávání, že pozemní komunikace budou v lednu v horské oblasti bezproblémově sjízdné, v bezvadném stavu, pak soud musí konstatovat, že samotné legitimní očekávání nezavazuje řidiče motorového vozidla povinnosti jet natolik obezřetně a takovou rychlostí, aby byl schopen reagovat na vzniklou situaci, a předvídat, že v zimním období v místě, kde došlo k dopravní nehodě, se může vyskytnout náledí. Správní orgán provedl dostatečné dokazování, vycházel z protokolu o nehodě včetně fotodokumentace, byli slyšeni svědci, a to jeden ze zakročujících policistů a zástupce Správy silnic, středisko Bruntál k otázce údržby na pozemní komunikaci. Z výpovědí svědků bylo zjištěno, že vozovka byla namrzlá, obtížně se po ní dalo chodit; v takovém stavu byla od obce Karlovice po obec Nové Heřmínovy. Svědek Ing. J., zaměstnanec Správy silnic MSK potvrdil, že silnice č. II/451 nebyla v době nehody ošetřena, první informaci o náledí na daném úseku obdrželi v 6:50 hod a v 7:15 hod vyjelo první vozidlo údržby na uvedený úsek. Žalobkyně sice zpochybnila objektivitu provedeného dokazování, avšak nic konkrétního nenamítala, než že se policie dostavila k šetření až za hodinu po nehodě. Správní orgán poskytl zástupci žalobkyně možnost se k provedeným důkazům vyjádřit a měl možnost vznášet námitky vůči dokazování a navrhopat nové důkazy. Soud v postupu správního orgánu neshledal porušení ust. § 3 správního řádu nedostatečným skutkovým zjištěním. Obsah správního spisu vypovídá o tom, že v dané věci správní orgán provedl dostatečné dokazování. Dle soudu správní orgán dostatečně, srozumitelně a logicky své rozhodnutí odůvodnil.

[16] Soud nepřisvědčil ani námitce ohledně nenaplnění skutkové podstaty přestupku. Správní orgány jsou povinny zkoumat vždy, když rozhodují, zda určité jednání je přestupkem či nikoliv, také otázku, jestli došlo k naplnění obou znaků přestupku, tj. znaku formálního i znaku materiálního (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2005, č. j. 7 As 18/2004-48, dostupný na www.nssoud.cz). Přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání pachatele bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem, ale také zda je naplněna otázka zavinění, jakož i naplnění předpokladů pro uložení sankce a její výše. Při zkoumání odpovědnosti za přestupek je správní orgán povinen zjišťovat nejen naplnění formální stránky přestupku, ale i naplnění jeho materiální stránky, vyjádřené v § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, slovy „jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti“. Jestliže žalobkyně předmětným úsekem projížděla za dobré viditelnosti při vědomosti o technickém stavu pozemní komunikace, neboť žalobkyně denně takto dojížděla do zaměstnání do Bruntálu, pak měla a mohla předpokládat, že průjezd tímto místem v zimním období může být obtížný a tomu měla přizpůsobit svou rychlost tak, aby mohla reagovat na případnou nebezpečnou situaci. Pokud tak

neučinila, porušila ust. § 18 odst. 1 a § 4 ZoSP; formální znaky přestupku tak byly naplněny. Z hlediska materiálního pak soud je přesvědčen, že žalobkyně naplnila i materiální znak přestupku upravený v ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích (porušení nebo ohrožení zájmu společnosti), přičemž chráněným zájmem zde je bezpečnost dopravy, když navíc došlo i k hmotné škodě. Uvedený zájem žalobkyně svým jednáním nesporně porušila.

[17] Podle § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Podle § 4 téhož zákona přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem nebo b) věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen. S ohledem na skutečnost, že postačí zavinění z nedbalosti, čehož se dopustila žalobkyně, nebylo přisvědčeno žalobkyni ohledně nenaplnění znaků přestupku uvedeného v odstavci [11] tohoto rozsudku.

[18] Závěrem pak soud konstatuje, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci, a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostály. Správní orgán se dostatečně ve svém odůvodnění vypořádal s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci správního deliktu, když řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

[19] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. se souhlasem účastníků řízení.

[20] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10. března 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně